№ 28. Sobota 4. Lutego 1860. Rok wydania 50.

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkami dziennym i tygodniowym kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów. Z pocztą kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 centów wal. austr. — Inserya w półkolumnie, drukiem garmont 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

C. k. wyższy sąd krajowy we Lwowie podaje niniejszem do wiadomości powszechnej, że mianowani dekretem wysokiego c. k. ministeryum sprawiedliwości c. k. notaryusze: *Adolf Henze*, w obrębie lwowskiego sądu krajowego z siedzibą w Gródku i *Hipolit Lewicki* w obrębie przemyskiego sądu obwodowego z siedzibą w Jaworowie, złożyli na dniu 1. b. m. w tutejszym wyższym sądzie krajowym przepisaną przysięgę.

Gmina *Zawidcze*, w obwodzie złoczowskim, zobowiązała się raz na zawsze w sprawie urządzenia uregulowanej szkoły parafialnej w miejscu rzeczonem, utrzymywać wybudowaną już szkołę w stanie dobrym, sprawiać każdego czasu potrzebne porządki szkolne, opłacać posługacza szkolnego, na opał szkoły dostarczyć rocznie po 25 fur zbieraniny, i każdoczesnemu nauczycielowi płacić rocznie 60 zł. w. a.

Okazaną temi ofiarami troskliwość o podniesienie oświaty między ludem podaje c. k. Namiestnictwo z należytem uznaniem do wiadomości powszechnej.

Sprawy krajowe.

(Mianowanie. — Wyprowadzać konie pozwolono. — Sprawa ewanielików w Węgrzech.)

Wiedeń, 1. lutego. Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 30. stycznia r. b. przenieść najłaskawiej w zasłużony stan pensyi prezydenta sądu krajowego w Krakowie, *Franciszka Xawerego Wsetecke* z uznaniem jego długoletnej i wiernej służby, a w jego miejsce mianować raczył Najjaśn. Pan radcę sekcyjnego w ministeryum sprawiedliwości *Teodora Christiani-Kronwald*.

— Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 24. stycznia 1860 zezwolić najłaskawiej, ażeby ogłoszony rozporządzeniem ministeryów spraw wewnętrznych, finansów i handlu i centralnej kancelaryi wojskowej Jego ces. Mości z 30go stycznia 1859 za najwyższem potwierdzeniem zakaz wyprowadzenia koni za granicę (Dzien. ust. pań. nr. 24), z wyjątkiem Piemontu, Toskanii, Modeny, Parmy i Romagnii przestał być obowiązującym względem innych granic państwa od dnia tego ogłoszenia.

— *Gazeta wiedeńska* pisze: Ze względu, jaką wagę tak w kraju jak i za granicą przywiązują w moc najwyższego patentu z 1. września r. z. do rozwoju spraw wewnętrznych współwyznawców ewanielickich obydwóch wyznań na Węgrzech, ściągnęły na siebie uwagę doniesienia dzienników tutejszych o licznej deputacyi, która czeka na rozstrzygnięcie prośby swej o posłuchanie u Najjaśniejszego Cesarza. Wiadomo to już dawno z dzienników, że w ciągu miesięcy ostatnich uchwalono na rozmaitych zborach wysłanie deputacyi do J. M. Cesarza. Jakoż zebrali się duchowni i świeccy z rozmaitych stron Węgier w Wiédniu dnia 22. stycznia. Według przepisów istnących już od czasów dawniejszych, nie przyjmuje J. M. Cesarz żadnych deputacyi, jeśli wprzód nie otrzymano w drodze przepisanej najwyższego pozwolenia względem ich wysłania, a do których to przepisów nie zastosowano się w tym tu wypadku, chociaż zwierzchności węgierskie przywodziły im ten przepis w pamięć. Tak więc i ci, którzy wbrew temu udali się jako deputowani do Wiédnia, nie mogą się spodziewać, by w takiem znaczeniu otrzymali posłuchanie u Najjaśniejszego Pana. Zresztą nie można ich było tutaj w Wiédniu uważać za deputowanych swych współwierców, gdyż konwenta, od których są wyprawieni w moc najwyższego patentu z 1. września r. z. niebyły upoważnione do wysyłania deputacyi. Lecz ci z tych tu przybyłych deputowanych, którzy się w osobistym swym interesie zgłosili, mieli posłuchanie u ministrów i innych osób dostojnych, i podano im też wszelką sposobność do wynurzenia swego osobistego zdania i życzenia w sprawie swoich spółwyznawców w obec zwierzchności rządowych. A że oświadczono już stanowczo i jak najwyraźniej, że wyglądane na próżno przeszło już od pół wieku uregulowanie porządku kościelnego wyznawców ewanielickich obydwóch wyznań na Węgrzech nastąpić mogło tylko w drodze przepisanej najwyższym patentem z 1go września i rozporządzenia ministeryalnego z 2go września roku zeszłego, przeto życzyćby należało, by za pomocą osobistego porozumienia się z mężami z grona tej części społeczeństwa, która potąd tą drogą pójść nie chciała, doprowadzić można do uspokojenia umysłów, i temsamem do ułatwienia przygotowań względem zwołania synodów, a mianowicie przygotowań przepisanych najnowszem rozporządzeniem ministerstwa wyznań z 10. stycznia r. b. Godziłoby się ze wszechmiar nad tem ubolewać, gdyby po objawieniu życzliwych w tym względzie zamiarów J. M. Cesarza chciano przeciągać dłużej na nic nie przydatne spory o subtelne kwestye podrzędne, które pierwotnie wzniecono wpajaniem podejrzliwości niesłusznej, a następnie utrzymywano z wszelką usilnością, i gdyby tym sposobem odwlec się miało urzeczywistnienie tego, do czego zdążają tak interesowani, jak i rząd, a to do uregulowania na wspólnych podstawach dotychczasowego porządku prezbyteryalnego we wszystkich superintendencyach i do synodyalnego prawodawstwa przyczyniającego się za przyzwoleniem najwyższem do ciągłego rozwoju w tej mierze.

Ameryka.

(Stosunki rzeczypospolitej Hajti.)

Port-au-Prince, 10. grudnia. *Monitor hajtyjski* donosi, że posłowie nadzwyczajni i ministrowie pełnomocni republiki hajtyjskiej, których wysłano do Anglii, Francyi i Hiszpanii, powrócili już na Hajtę, spełniwszy szczęśliwie swoje posłannictwo. Głównem zadaniem posłannictwa tego było zawiadomienie o przywróceniu republiki. W Londynie i Madrycie przyjmowały Królowe posłów tych w obecności swych ministrów, a w Paryżu przyjmował ich hrabia Walewski podczas nieobecności Cesarza. Tak królowa Wiktorya jak i królowa Izabella przesłała prezydentowi republiki Hajti odpowiedź uprzejmą. Również i ta część posłannictwa, która ściąga się do zawarcia konkordatu ze stolicą apostolską, załatwiona została według doniesień urzędowego dziennika ze skutkiem pomyślnym.

Hajti prowadzi znaczny handel z krajami c. k. państwa austryackiego. Według sprawozdania konzularnego przywieziono ztamtąd do Tryestu tak wprost, jak i bezpośrednio około 30.000 cetnarów kawy i do 26.000 cetnarów drzewa kampeszowego.

Portugalia.

Lizbona, 21. stycznia. Dziś nastąpiło uroczyste zagajenie Kortezów. Król wyraził w mowie od tronu, że Portugalia zostaje w przyjaznych stosunkach z wszystkiemi narodami.

Anglia.

(Deputacya u lorda Russell. — Nowy okręt. — Posiedzenie z 27. stycznia.)

Londyn, 29. stycznia. Przed kilkoma dniami udawała się liczna deputacya z City do ministeryum spraw zewnętrznych, by doręczyć lordowi John Russell petycyę względem reformy parlamentarnej. Odpowiedziano jej, że szanowny lord słaby i że przyjmie deputacyę albo innego dnia albo w prywatnem pomieszkaniu swojem. Deputacya wybrała drugie i lord John Russell przyjął ją bardzo uprzejmie. Potwierdził wiadomość, że na dniu 20. lutego przedłoży bil reformy, ale na zapytanie, czy do postanowień tego bilu będzie należeć także balotowanie, dał bardzo niepewną odpowiedź.

— W Portsmouth spuszczono przedwczoraj z warsztatu z wielką uroczystością trzypokładowy okręt „Prince of Wales“ o 131 działach. Jestto parostatek śrubowy o dwóch maszynach, każda w sile 400 koni. Ukończony już prawie paropływ „The Royal Frederik“ otrzymał na cześć Jego królewicz. Mości małżonka najstarszej Królewny nazwę: „Frederik William.“

— Na posiedzeniu *izby wyższej* z dnia 27. stycznia wyraził lord *Ellenborough* swe zdziwienie i ubolewanie, że lubo już $2^1/_2$ roku upłynęło od czasu zdobycia Delhów, armia indyjska nie otrzymała jeszcze zdobyczy wojennej, jaka jej prawnie przypada. Książę *Argylle* odpowiedział, że naprzód wypadało zdobycz nieprzyjacielską odróżnić i odłączyć od zrabowanej własności osób prywatnych, które mogą udowodnić swoje dobre zachowanie się. W obec tak trudnego i rozwlekłego zadania nie można rząd pomawiać o opieszałość. Lord Brougham zażądał przedłożenia wykazów z przywozu

bawełny, dołączając do tego niektóre ogólne uwagi. Od czasu zniesienia cła od bawełny powiększył się przywóz tego artykułu z 63 na 1024 milionów funtów, same Stany zjednoczone zamiast 23 nadsyłają dziś 830 mil. Dochód zaś z zniesionych ceł nie zapewniał państwu nigdy więcej jak 500.000 d. Jeden ten przykład jest już jak się zdaje dostatecznym, by zachęcić do uchylenia wszelkich ceł przywozowych bez względu na takzwaną wzajemność handlową. Książę *Newcastle* przyrzekł przedłożyć wykazy. Margrabia *Normanby* zapytuje w dalszym toku posiedzenia, czy rząd powziął jaką wiadomość o układach, zawiązanych między Francyą i Sardynią w sprawie odstąpienia Sabaudyi i Nissy. Jeśli mu kto zarzuci, że nie może się powołać na żadną wyższą powagę, jak tylko na szereg dziennikarskich artykułów, to przypomni jedynie, jak często zmieniała się ostatniemi czasy polityka wielu mężów stanu według natchnienia zwyczajnych artykułów dziennikarskich i bezimiennych broszur. Interpelnycę swą opiera mowca na doniesieniach dzienników, które jak *Le Pays*, *L'Independance Belge* i *La Patrie* uchodzą za uznane organa francuskiego rządu. Francya pisze *Independance Belge* pragnie w miejsce traktatów wiedeńskich wprowadzić słuszną politykę narodowości. Taka zasada u potężnego rządu jednego wielkiego narodu byłaby sama w sobie o wiele groźniejsza niż odstąpienie Sabaudyi. Ileż to angielskich posiadłości jak Malta, Wyspy jońskie, Indye i t. p. nie mogłoby przetrwać tej zasady. Ktokolwiek obeznany z tokiem polityki zewnętrznej, wie niezawodnie, że dziennik *Independance Belge* stoi w bezpośrednich stosunkach z rządem francuskim i posiada korespondenta, który czerpie swe natchnienia z ministeryum spraw zewnętrznych. Do politycznego przeglądu tego dziennika weszła otrzymana od paryskiego korespondenta wiadomość, że życzeniem jest Anglii, by Piemont rozszerzył się aż po Marchye, tudzież że z wdzięczności za świeżo zawarty traktat handlowy zachowa W. Brytania ścisłą neutralność, kiedy zapytuje się ludności księstwa Sabaudyi i hrabstwa Nissy, czy pragnie być połączona z Francyą. Mowca z swej strony nie wierzy, by na ministrów wpływały jakiekolwiek inne powody prócz obowiązkowych względów o dobro państwa, pozwala sobie jednak zapytać swego zacnego przyjaciela, jak stoją układy w tej sprawie. Nie spodziewa się odpowiedzi, że rząd nie wie nic o tych układach, bo zaraz po ukazaniu się pomienionego artykułu powinien był poseł angielski w Paryżu zażądać stanowczo wyjaśnienia od ministra spraw zewnętrznych. Takie postępowanie zachowywał mowca w ciągu 6 lat w obec dziewięciu francuskich ministrów spraw zewnętrznych. Byłoby także zarówno dla ministrów Jej król. Mości jak i dla samych Anglików ciekawą rzeczą dowiedzieć się, jak to się stało, że ta sama Sabaudya, która nim otrzymała konstytucyę, tak silnie trzymała się swych starodawnych instytucyi, że w roku 1848, kiedy zagrażała inwazya francuska, sama z siebie gotowała się do oporu, teraz zaś otrzymawszy ten sławiony klejnot, statut sardyński, tak prędko pozbyła się dawnej lojalności, że sama lgnie do cesarskiej Francyi. Nauczeni tym przykładem powinniby Anglicy, co ulegając szlachetnym popędom, pragnęliby swe własne sławione zasady rządowe rozpowszechnić po innych krajach, zastanowić się naprzód i rozważyć, czy pewnie pojęli i zrozumieli dobrze uczucia i sposób myślenia narodu, któremu narzucają się z dobrodziejstwami. Lord *Granville* ubolewa, że nie przygotował się na tak długą, osobistemi wspomnieniami ubarwioną interpelacyę. Nie może zatem nic więcej jak tylko odpowiedzieć pokrótce na wniesione na piśmie zapytanie szanownego mowcy, że rząd Jej król. Mości nie ma żadnych wiadomości o układach, jakie według doniesień ministeryalnych dzienników paryskich toczyć się mają między Francyą a Sardynią w sprawie wcielenia księstwa Sabaudyi i hrabstwa Nissy do francuskiego cesarstwa. Musi nadmienić przytem, że rząd francuski zna od dawna sposób myślenia angielskiego rządu w tej sprawie, może też zapewnić szanownego lorda, że śmiesznością byłoby przypuszczać, by zawarcie pomyślnego obudwu krajom traktatu handlowego mogło najmniejszy wpływ wywrzeć na rząd Jej król. Mości i zdołało go powstrzymać objawić swe zdanie w wielkiej kwestyi europejskiej w sposób ile możności stanowczy i przyjacielski zarazem. — Posiedzenie skończyło się o godzinie 7. wieczór.

W *Izbie niższej* zapowiedział jeneralny prokurator, że dnia 3. lutego wniesie bil względem ulepszenia ustawy o bankructwie, a dnia 27. lutego bil do reformy ustawy o sprzedaży własności gruntowych. P. *Griffith* zapytuje jak należy uważać doniesienie, które wymknęło się jednemu dobrze zazwyczaj poinformowanemu dziennikowi francuskiemu, że rząd cesarski zamierza 30.000 żołnierza wyprawić do Liwurny, by w potrzebnym razie zapobiedz wcieleniu Włoch środkowych do Sardynii? Lord *Russell* odpowiedział, że nie wierzy aby doniesienie to miało w sobie coś prawdziwego. Nie ma też żadnego powodu przypuszczać, że rząd francuski zamyśla o podobnym kroku. Przeciwnie krok taki poczytuje za zupełnie niepodobny do prawdy. — Dalsze obrady nie wzbudzały ogólniejszego zajęcia.

Francya.

(Prośby podawane u dworu. — Obostrzenie przepisów policyjnych względem przejezdnych. — Budżet marynarki na rok 1861.)

Paryż, 29. stycznia. *Monitor* donosi, że dnia dzisiejszego, gdy Cesarzowa przejeżdżała spiesznie ulicą „Avenue de l'Imperatrice", rzuciła się jakaś kobieta z dzieckiem na ręku pomiędzy konie chcąc rzucić prośbę do powozu. Szczęściem nieponiosła żadnego uszkodzenia i Cesarzowa wysłuchała ją uprzejmie. Ale dziennik urzędowy ostrzega petentów, ażeby nieużywali tak niebezpiecznych sposobów, gdyż każda prośba oddana u bram Tuileryów, bywa ściśle rozpoznawana.

— Margrabia Cadore, pierwszy sekretarz ambasady francuskiej w Rzymie, odjeżdża dziś do Rzymu.

— Nakazano prefektom dawać ścisłą baczność w swych departamentach na podróżnych i przejezdnych po kraju pasażerów, którzy względem sposobu swego utrzymania dokładnie wykazać się nie mogą. Według niektórych dzienników prowincyonalnych widywać teraz niezwykle wielką liczbę żebraków i włóczęgów nawet w najsilniejszym wieku męskim.

— W budżecie na rok 1861 wyznaczono dla marynarki 124,351.883 fr., (848.700 fr. więcej niż w przeszłym roku), mianowicie 41 milionów na żołd, 12 na żywności, 16 na robotników, 36 na uprowiantowanie floty, 12 na roboty wodne i t. d. W ten sposób można uzbroić 152 okrętów o 26.300 ludziach, mianowicie 8 śrubowych okrętów liniowych, i 1 żaglowy okręt liniowy, 6 fregat śrubowych, 1 fregatę kołową i 2 fregat żaglowych, 3 korwety śrubowe, 6 kołowych i 5 żaglowych, 20 okrętów śrubowych, a 37 parostatków awizowych, 6 brygów, 6 śrubowych łodzi kanonierskich, 23 okrętów transportowych, 28 lekkich statków; prócz tego 9 okrętów posiłkowych (między temi jedną fregatę śrubową), 16 okrętów nowej budowy, 3 fregaty obite blachą, 8 okrętów do dyspozycyi a 90 okrętów rezerwowych. — W miejsce wiceadmirała Desfossés mianowany został wiceadmirał Lebarbier de Tinan naczelnym wodzem eskadry ewolucyjnej.

Belgia.

(Obwarowanie Antwerpii.)

Bruxela, 24. stycznia. Roboty przygotowawcze do obwarowania Antwerpii postępują tak raźno, że wkrótce już będzie można rozpocząć budowlę murów i wielkich fortów. Wywłaszczenie gruntów, na których mają stanąć nowe fortyfikacye, jest już po największej części uskutecznione, a cała budowla potrwa najmniej trzy lat.

Szwajcarya.

(Pretensye drukarza neuenburskiego. — Paropływy austryackie.)

Berna, 25. stycznia. Rada narodowa obradowała na dzisiejszem posiedzeniu nad petycyą neuenburskiego drukarza Wolfratha, który za swą podczas znanego zamachu neuenburskiego zniszczoną drukarnię żąda 46.670 franków wynagrodzenia. Jak wiadomo, drukowały się w drukarni Wolfratha odezwy i pierwsze zwycięzkie biuletyny rojalistów, następnie też republikanie wziąwszy górę, zburzyli i zniszczyli całą drukarnię. Wolfrath zaniósł najpierw żałobę do sądów neuenburskich, a ośmielony zapewnioną traktatem paryskim amnestyą udał się potem do rady związkowej i wreście do sądu związkowego, który w roku 1859 odrzucił jego skargę. Obecnie na wniosek komisyi uchwaliła rada narodowa zażądać przed stanowczem wytoczeniem sprawy poprzedniego sprawozdania rady związkowej, by się upewnić, czy petycya jest uzasadnioną lub nie.

— Z sprawozdania rady związkowej wypływają następujące bliższe szczegóły co do sprzedaży austryackich paropływów. Austrya wydała na te okręta 197.350 zł., oprócz tego kosztowały rozmaite maszyny, materyały i rekwizyta 20.000 zł., a spiż dział oceniają na 14.910 złr. Ztąd też ogólna wartość okrętów oraz z wszystkiemi przyborami wynosi 252.260 złr. czyli 630.000 fr. Teraz żąda Austrya za nie 400.000 fr., upuszczając 230.000 za zużycie czasu i pełnionej służby. Sprawozdanie wyraża, że zakupno tych okrętów byłoby bardzo pożądanem a nawet potrzebnem dla Szwajcaryi, nie chcąc pozwolić na przewagę Sardynii tak pod względem politycznym i wojskowym, jako też w dziedzinie kupiectwa.

Włochy.

(Budżety. — Pomnik Massenie. — Obwieszczenie władzy wojskowej.)

Turyn, 26. stycznia. *Gazz. uff. del Regno* ogłasza dekret królewski, który na zbudowanie fortyfikacyi i koszar u nowej granicy państwa wyznacza na rok 1860 pietnaście milionów lirów. Drugi dekret reguluje budżet dochodów i wydatków Lombardyi, zatrzymując przytem nowe dodatki do podatków i odliczki od sum wygranych na loteryi w kwocie dwóch dziesiątych części.

— W Nizzie otworzono subskrypcyę dla wzniesienia pomnika marszałkowi Massenie. Na czele listy stoją imiona: Cesarz Napoleon 1000 fr., książę Napoleon 200 fr., księżna Klotylda 100 fr., hrabia Walewski 300 fr.

— Władza wojskowa obwieszcza:

Perugia, 18. stycznia. Ze względu na ciągłe rozszerzenie niepokojących pogłosek, jakoby się zanosiło na przybycie wojsk zagranicznych, lub że się zabiera na wojnę i t. p., spowodowana jest władza wojskowa przywołać w pamięć swoje obwieszczenie z dnia 5. września 1859, w którem pod zagrożeniem surowych kar zakazuje się rozszerzać niepokojących pogłosek.

Niemce.

(Pruska wyprawa okrętu na Wschód.)

Drezno, 27. stycznia. Rząd tutejszy w uprzejmem przychyleniu się do objawionych życzeń rządu pruskiego postanowił dodać w wyprawie pruskiej na wody wschodnio-azyatyckie jednego uzdolnionego podróżnika do zbierania potrzebnych dla przemysłowości saskiej wykazów, wzorów i t. d. Wybrano w tej mierze na

przedstawienie przełożonych stanu kupieckiego i fabrykantów w Chemnitz, p. Gustawa Spies z Lipska, króry z naczelnikiem król. pruskiej wyprawy, hrabią Eulenberg i innymi członkami tej wyprawy udać się ma na Tryest i Suez do Syngapore, i w tem miejscu połączy się z wyprawą, która tymczasem opłynie Przylądek.

Weimar, 27. stycznia. Zawierzytelniony przy saskim dworze ces. austryacki nadzwyczajny poseł i pełnomocny minister baron Werner, będąc także i przy tutejszym wielko-książęcym dworze zawierzytelniony zjeżdżał wczoraj dla dręczenia swych listów wierzytelnych.

Szwecya i Norwegia.

(Ludność stolicy.)

Sztokholm, 23. stycznia. Według ostatniego obliczenia ludności z r. 1859 liczyła stolica Szwecyi 102.788 mieszkańców czyli o 1286 więcej niż w roku ubiegłym. Od r. 1840 powiększyła się liczba mieszkańców o 19.159. Dochód celny wynosił w r. 1859 3,773.525 talarów czyli o 1,066.290 tal. więcej niż w r. 1858. Wartość szacunkowa placów wynosiła blisko 107 milionów talarów.

Grecya.

Ateny, 21. stycznia. Zeszłego tygodnia przybył baron Werther do Aten i przedłożył J. M. Królowi swe listy wierzytelne w charakterze nadzwyczajnego posła i pełnomocnego ministra pruskiego przy dworze greckim.

Turcya.

(Wychodźtwa czerkieskiego powody. — Wiadomości bieżące.)

Konstantynopol, 21go stycznia. *Lloyd pesztyński* podaje następujące bliższe szczegóły w sprawie znanego z dzienników wychodźtwa Czerkiesów. Jenenerał Jewdokimów pojmawszy Szamila przyjął ofiarowane sobie naczelne dowództwo pod tym tylko warunkiem, że z Czerkiesyi i dolin Kubanu i Łaby będzie mógł wydalić ludność muzułmańską, w której widzi ciągle nieprzebłaganego wroga wewnętrznego. Pozostawił jej zatem do wyboru, bądź wywędrować do wiosny, bądź dać się wcielić do pułków rosyjskich. Na to zażądali i Nogaicy rozprószeni w swych osadach aż do Krymu a nazwani tak od jednego z wnuków Tamerlana, by im wolno było w sile 140.000 głów wywędrować z kraju. Dotychczas jednak nie otrzymali żadnej odpowiedzi.

— Nowy wielki wezyr Ruszdi Basza zdaje się powoli, jak mniema *Wanderer*, odstępować od systemu oszczędności, którego tak surowo przestrzegał jego poprzednik, bo pensyą usuniętych namiestników podwyższył już z 15 na 25 tysięcy piastrów.

— Wielka rada uchwaliła w zeszłym miesiącu utworzyć nowy teatr opery w Konstantynopolu, gdzie mają grywać wyłącznie tylko opery tureckie. Wstęp wolny będzie tylko mężczyznom a aktorowie i aktorki muszą być chrześcianie.

Pera, 17. stycznia. Zeszłej niedzieli był znowu sir Henry Lyton Bulwer na dłuższem posłuchaniu prywatnem u Sułtana a jak upewnia *Gaz. austr.* upadły na nowo nadzieje p. Lesseps. Konferencya Bulwera z Sułtanem zaszkodziła więcej sprawie przekopania międzymorza niż ją poparły niedawne zabiegi p. Thouvenela.

Azya.

(Doniesienia z Chin.)

Hongkong, 15go grudnia. Zbywa na pewnych wiadomościach względem zamiaru Chinów, jak piszą do *Börsen Halle*, jednak dawniejsze podanie zdaje się potwierdzać, że wzmacniają fortyfikacye Pekinu i koncentrują wielkie masy tatarskiego wojska nad Pejho. Według innych wiadomości miano forty Taku poczęści zdemoliować i opuścić je zamyślają, jeżeliby znowu tu Anglicy się ukazali, lecz może być, że przez to maskują tylko bateryę na skrętach rzeki. — Rokoszanie na północnej stronie Ngan Hwui, posiłkowani zdradą pewnego mandaryna, odnieśli wielkie zwycięstwo nad korpusem cesarskiego wojska. W ogóle jednak nie zdają się rokoszanie zbyt wzmagać.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Paryż, 31. stycznia. *Patrie* zbija pogłoskę, jakoby lord Cowley miał jechać do Turynu.

Dzisiejszy *Monitor* donosi: Rząd ubolewał często nad burzliwym charakterem, jaki przybrała polemika w kwestyach religijnych. Po przytłumieniu dziennika *Univers* będą gwałtowne insultacye, jakie wywoływał ten dziennik, na przyszłość bezzasadne i nieusprawiedliwione. Cała prasa pojmie, że takie ważne kwestye muszą być roztrząsane spokojnie i z umiarkowaniem, jak tego wymaga interes spokoju publicznego i uszanowanie dla religii.

Cesarz nakazał żałobę dworską na 31 dni na cześć zmarłej Wielkiej księżny Stefanii.

Marsylia, 31. stycznia. Wczoraj przejeżdżało tędy dwóch sekretarzów ambasady do Rzymu, jak słychać z ważnemi depeszami.

Londyn, 31go stycznia. Na posiedzeniu poniedziałkowem *Izby niższej* odpowiedział lord *John Russell* na zapytanie panu *D'Israeli*: Wiadomości, o których napomknął lord Granville w izbie wyższej, nadeszły w lipcu r. z., a wywołane były doniesieniem, jakiego udzielił lordowi Cowley jeden z ministrów w Szwajcaryi. *Gladstone* zapowiedział na przyszły poniedziałek budżet i wnioski względem traktatu handlowego. — Bank angielski podwyższył swoje dyskonta na 4%.

Turyn, 29go stycznia. Rząd toskański zaciągnął 3% pożyczkę w kwocie 50 milionów z kursem po 52 u bankiera Bastogi w Liwurnię; a rząd Emilii 5% pożyczkę w kwocie 10 milionów u bankierów Belinzaghi w Medyolanie, Rizaoli w Bononii i Adami w Liwurnie kursem po 80. Rząd sardyński ma gwarantować te pożyczki i dozwolić, ażeby wypłaty uiszczane były w jego kasach.

Medyolan, 30. stycznia. Kilku wypuszczonych z austryackiej służby żołnierzy lombardzkich, którzy — jak wiadomo — uwięzieni byli w Brescii i w Bergamo za demonstracye w sprawie Austryi, odwieziono teraz do Medyolanu. — Nowe ministeryum sardyńskie miało wydać okolnik do wszystkich reprezentantów dyplomatycznych z wyjaśnieniem przyszłej polityki rządu.

Wiadomości handlowe.

Sanok, 22. stycznia. Według doniesień handlowych były na targach w obwodzie naszym w pierwszej połowie b. m. następujące ceny przeciętne czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów: mec pszenicy 3zł. 18c.; żyta 2zł. 9c.; jęczmienia 1zł. 66c.; owsa 1zł. 6c.; ziemniaków 72c.; — cetnar siana 1zł. 9c.; — sąg drzewa twardego 5zł. 39c., miękkiego 3zł. 80c.; — funt mięsa wołowego 10c. i mas okowity 57c.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 3. lutego.

Hotel rosyjski: PP. Nowaczyński Edw., z Wadowic dolnych. — Wolański Mik., z Pauszówki. — Czermiński Stan., z Mieczyszczowa. — Posselt Jul., c. k. podpułkownik, z Drohobycza.

Hotel Langa: Betta Jul., c. k. porucznik, z Wiednia.

Hotel angielski: Gotleb Antoni, z Łowczy.

Zajazd podolski $509^{4}/_{4}$: Groblewski Dyonizy, z Turzanki.

Pod tygrysem: Orenstein Józef, z Przemyśla.

Pod koleją żelazną: Kapiszewski Felix, z Kobelnicy.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 3. lutego.

PP. Harassek Ludwik, c. k. radca finansowy, do Brodów. — Smoliński Józef, do Kruszelnicy. — Czajkowski Hipolit, do Dydiatycz. — Pietrzycki Wiktor, i Smarzewski Alexander, do Artasowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 1. i 2. lutego.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	319 97	+ 1 2°	86 1	dołudniowy sł.	pochmurno
2. god. po poł.	319 75	+ 3.6°	61 6	„ „	„
10. god. wiecz.	320.25	+ 2 0°	90 8	zachodni „	dészcz
Ilość dészczu 0. ··35.					
7. god. zrana	320 96	— 1 0°	100.0	półn.-zach. sł.	śnieg
2. god. po poł.	322 45	— 1 1°	89.4	„ „	pochmurno
10. god. wiecz.	324 03	— 1.6°	88 6	„ „	„
Wysokość śniegu 21···.					

T E A T R.

Dziś opera niemiecka: „**Martha.**“
Jutro na scenie polskiej: „**Zabobon**, czyli **Krakowiacy i Gorale.**“ — Potem piąta *Reduta*.

T e r m i n a

sprzedaży, kupna, dzierzawy, licytacyi i t. d.

Dnia 6. lutego: Licytacya na wybudowanie budynków parafialnych w Korczowie w Żółkwi. — Sprzedaż realności nr. 15 w Sadogurze.

Dnia 8. lutego: Sprzedaż części dóbr Obertyna i Boworówki w Stanisławowie.

Dnia 10. lutego: Sprzedaż dóbr Rzepedź w Przemyślu.

Dnia 14. lutego: Wydzierzawienie dworku arcyksiążęcego we Lwowie.

Dnia 15. lutego: Wydzierzawienie dóbr Bieniowa i Siemikowce w Stanisławowie. — Sprzedaż gruntów klasztornych w Zagórzu w Sanoku.

Dnia 16. lutego: Sprzedaż realności nr. $225^3/_4$, $422^3/_4$ i $42^3/_4$ we Lwowie.

Dnia 17. lutego: Sprzedaż gruntu nr. 52 w Kulikowie.

Dnia 19. lutego: Sprzedaż realności nr. 171 miasto we Lwowie.

Dnia 20. lutego: Sprzedaż połowy realności nr. 202 w Tarnoplu. — Licytacya na zabezpieczenie budowli konserwacyjnych na rok 1860 za pomocą ofert w Stryju i w Stanisławowie.

Dnia 21. lutego: Sprzedaż realności nr. $75^3/_4$ i $479^1/_4$ we **Lwowie**. — Sprzepaż pozostałości po Tomaszu Orłowskim w **Biłce**.

Dnia 22. lutego: Licytacya na dostarczenie potrzebnych materyałów dla c. k. dyrekcyi salin w **Wieliczce**.

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 2 lutego

Z pożyczki narodo. po 5% za 100 zlr. 77 90 Metaliki po 5% za 100 zł. 69.60; po $4^1/_2$% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—. **Obligacye indemnizacyjne:** Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Węgier —.—; Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye. Banku narodowego sztuka 842.—; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 190.70; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.—

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—

Wexlowy. Augsburg za 100 zł. połudn. niemieck. waluty 114.80. — Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 133.80. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6 33. dukaty ces. pełnej wagi —.—, korony —.—, półkorony —.—.

Kurs lwowski.

Dnia 3. lutego.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	6	20	6	31
Dukat cesarski	„ „	6	25	6	34
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	10	78	11	5
Rubel srebrny rosyjski	„ „	2	6	2	12
Talar pruski	„ „	1	99	2	5
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne za 100 złr.	bez kuponów	85	33	86	13
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	70	38	71	68
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	77	—	77	75

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 3 lutego.

	zł.	cent.
Instytut kupił prócz kuponów 100 po . . . wal. austr.	85	50
„ przedał „ „ 100 po	86	—
„ dawał „ „ 100	—	—
„ żądał „ „ 100	—	—
Wartość kupona od 100 złr.	—	$37^1/_3$

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 31. stycznia.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	66.—	67.—
Z pożyczki narod. po 5%	77.80	78.—
Z r. 1851, ser. B. po 5%	97.50	—.—
Metaliki po 5%	69.—	70.—
dtto. „ $4^1/_2$%	61.—	62.—
dtto. „ 4%	54.—	55.—
dtto. „ 3%	41.25	41.50
dtto. „ $2^1/_2$%	34.50	35.—
dtto. „ 1%	13 80	13.90
Przez. do wylos. z r. 1834	360.—	380.—
„ 1839	125 59	126.50
„ 1854	110.50	111.—
Renty Como po 42 lir. aus.	16.—	16.50
Wylos. obl. dawn długu państ. po 5%	67.—	68.—
„ $4^1/_2$%	60.—	60.50
„ 4%	53.—	53.50
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ $3^1/_2$%	46.—	46.50
„ 3%	62.—	64.—
„ $2^1/_2$%	60.—	61.—
„ $2^1/_4$%	52.—	52.50
„ 2%	46.—	47.—
„ $1^3/_4$%	40.—	41.—
dtto. z procent za granicą „ 5%	67.—	68.—
„ $4^1/_2$%	60.—	60.50
„ 4%	53.—	53.50
B. Krajów koronnych		
Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.: Niższej Austryi	91.—	92.—
Węgier	71.50	72.—
Ban. Tem., Kroacyi i Slawonii	70.50	71.—
Galicyi	71.25	71.75
Bukowiny	69.—	69.50
Siedmiogrodu	69.—	69.50
innych krajów kor.	86.—	93.—
Z klauz los r. 1867	—.—	—.—
Lom. wen. poż. z r. 1850	98.50	99.—
Wen. pożyczka z r. 1859	79.—	79.50

	pien.	towar.
Dług Tyrolu po 5%	67.—	68.—
„ 4%	53.—	53.50
„ $3^1/_2$%	46.—	46.50
Dług Salcburga „ 3%	40.—	41.—
„ $2^1/_2$%	33.—	34.—
Dług Krainy „ 2%	26.—	26.50
„ $1^3/_4$%	22.50	23.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
po 3% za 100 zł.	—.—	22.—
„ $2^1/_2$% za 100 zł.	—.—	20.—
„ $2^1/_4$% za 100 zł.	—.—	17.—
„ 2% za 100 zł.	—.—	15.—
„ $1^3/_4$% za 100 zł.	—.—	13.—

3. Akcye.

	pien.	towar.
Banku nar.	843.—	845.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	192 20	192.40
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	577.—	579.—
Półn. kolei po 1000 zł. m. k.	1940 —	1942
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	270.50	271.—
Kol Ces. Elżbiety po 200 zł.	173 —	173 50
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	136 50	137 —
Kolei Cisy po 200 zł m. k. po 100 zł. (50%) wpłaty	105.—	105.—
Lomb.-wen. kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą (50%)	159 —	160.—
Kol. Karola Lud. po 200 zł. m. k. z wpł. po 60 zł. (30%)	94.—	94.50
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	24.—	26.—
dtto. II. emis. po 200 zł. m. k.	55.—	60.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	575.—	580.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
z wpłatą 60 zł, (30%)	—.—	—.—
Kol. Bern. Ross. po 200 zł.	—.—	—.—
dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k.	—.—	200.—
Kol. Grac.-Kofl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	128.—	130.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	439.—	440.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	205.—	210.—
Mosts łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	350.—	355.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. m. k.	330.—	340.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k.	—.—	—.—

4. Listy zastawne.

	pien.	towar.
Banku narodowego w mon. kon. 6let. po 5%	101.—	101.50
10 „ 5%	97.—	97.50
przeznacz. do los. po 5%	92 50	93.—
Banku narodowego w wal. austr. na 12 m. 5% za 100 zł.	100.—	—.—
przez. do los. po 5%	88.—	88 50
Gal. Tow. kred. po 4%	85.—	86.—

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	91.59	92.—
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	138.—	139.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.—	91.50
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	134.—	135.—
Kol. Gloggn. za 100 zł.	82.50	83.—
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	92.50	93.—
Lloyda za 100 zł.	91.—	92.—

6. Losy.

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	103.25	103.75
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	103.50	103 75
Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a.	128.—	129.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	38.50	39.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	86.—	87.—
Salma „ 40 „ „	39.50	40.—
Palfiego „ 40 „ „	39.50	40.—
Clarego „ 40 „ „	35.50	36.—
St. Genois „ 40 „ „	39.75	40 25
Windischgrätza 20 zł. „	23.—	23.50
Waldsteina 20 „ „	27.75	28.—
Keglevicha 10 „ „	16 25	16 75

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p.-n.	114.25	114 50
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	114.50	114.50
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	101 —	101.25
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt	133.—	133.25
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	—.—	—.—
Paryż za 100 fr.	52.90	53.—
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
(31 dni po ukazaniu.)		
Bukareszt za 100 piastr. woł.		—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—
Dyskonto weks. Bank. nar.		5%
Procente za zaliczki Bank. nar. na pap. publ		5%

Kurs złota.

w przecięciu w w. a.

	zł.	c.
Dukaty ces. men.	6 zł.	27 c.
dtto. pełnej wagi	6 „	27 „
Korona	18 „	25 „
Półkorona	— „	— „
Napoleondor	— „	— „
Rosyjski impery.	— „	— „

Kurs korony w c. k. kasach 13 zł. 50 c.

KRONIKA.

Najważniejszym aktem tegorocznego ogólnego zgromadzenia gal. Towarzystwa muzycznego, które się według poprzedniego ogłoszenia ma odbyć dnia 12. b. m., będzie wybór nowego Dyrektora na trzy lata, spowodowany wystąpieniem barona Kalchberga byłego wice-prezydenta przy c. k. Namiestnictwie Lwowskiem. Ponieważ od tego wyboru zawisł nietylko kierunek w jakim Towarzystwo muzyczne czynność swoją nadal ma rozwijać, ale nawet i dalszy byt Instytutu, przeto spodziewać się należy, że członkowie jak najliczniej się zbiorą na ogóle zgromadzenie, i z wszelką dbałością o rozwój i dalsze istnienie tego pięknego i pożytecznego Instytutu krajowego, przystąpią do wyboru nowego Dyrektora.

(Dziewietnasta lista składek z wykupna kart od powinszowania Nowego roku.)

Złożyli: PP. Dr. Malinowski, c. k. nadradca finansowy 2zł., Roder, c. k. nadradca finans. 2zł., radce finansowi: Jeitteles 1zł., Küllian 1zł. i Drak 1zł.; potem pp.: Gąsiorowski 1zł., Schmik 35c., N. N. 1zł., Kuchinka 50c., Grund 1zł., Michał hr. Starzeński 5zł., Gasparski 2zł., Viebig 1zł., pani Czernik 30c., Lesky 1zł., Wieden 1zł., Adam Sidorowicz 2zł. 24c., pani Berezowska 1zł., Wachtel 1 zł., N. N. 50c., N. N. 20c., Jachimowski 1zł., Machan 1zł., p. Pomezańska 30c., N. N. 15c., Kohlbauer 30c., Dziubiński 20c., Buschak 30c., K. S. 10c., Strasser 30c., Faliszewski 30c., Supiński 1zł., Grochowski 30c., Doleski 30c., pani Sniadowska 1zł., Margulies 1zł., Kazimirz Lewicki 1zł., Führer 20c., pani Heussler 50c., Komora 50c., Szumański 50c., pani Stefani 50c., Weida 30c., Sendermann 30c., Skarzyński 1zł., Pfeifer 1zł., Wszelaczyński 1zł., Menkes 1zł., pani Szeliska 1zł., pani Gromadzińska 1zł., Franciszek Adamski 2zł., Dydacki 50c., N. N. 50c., August Krater 1zł., Czuczawa 2zł., Weich 1zł., N. N. 20c., N. N. 50c., Füller 50c., pani Zielińska 33c., pani Baschott 30c., Tomanek 1zł. 5c., pani Kłodzianowska 50c., N. N. 6c., N. N. 6c., pani Fanny Latyna 5zł., X. F. 1zł., Jędrzej Lunda 1zł., Harnwolf 1zł., Mojżesz Menkes 1zł., pani Bojanowska 1zł., Chuwes 1zł., Mahl 50c., J. Menkes 30c., Friedmann 1zł. 50c., spadkobiercy Krebsa 2zł., pani Grabowska 2zł., pani Sellmajer 30c., Prokopowicz 50c., Dubs 50c., Brand 1zł., Dr. Lipiński 1zł., Felix Uscieński 1zł., stauropigiański instytut 1zł. 90c., i ze składki urządzonej przez przewielebny rz. kat. konsystorz metropolitalny 11zł. 90c.; suma 89zł. 44c., do tego z ostatniej listy 1284zł. $62^1/_2$c., razem 1374zł. $6^1/_2$c. a. w.

(Przestępstwo targowe.) Targowy urząd królewskiego stołecznego miasta Lwowa skazał od 16. po 31. stycznia 1860 następujące strony częścią na kary pieniężne, częścią na areszt i konfiskatę podejrzanych przedmiotów, a mianowicie:

1) za podkupowanie 3 stron; 2) za nieupoważnione kupczenie 7 stron; 3) za przedawanie niepożywnego chleba 1 stronę; 4) za zastawianie drogi 5 stron; 5) za nie trzymanie taryfy pieczywa 1 stronę; 6) za przekroczenie przepisów cymentowania 7 stron. 7) Rozpoznawano w sklepach węgliniarzy, kiełbaśników i handlarzy wiktuałami na wszystkich placach targowych artykuły przedaży za wezwaniem miejskich lekarzy powiatowych czyli artykuły te nie są fałszowane i czy zupełnie są pożywne, — następnie używane do przedaży miary i wagi, czyli są sprawiedliwe i jak przepisuje ustawa, — rozpoznawano galaktometrem słodkie mleko, czyli nie jest wodą rozpuszczone, i przekonano się, że było dobre, i prócz powyższej konfiskacyi znaleziono wszędzie porządek, — następnie ważono i rewidowano wszelkie gatunki pieczywa tak w mieście samem, jak na czterech przedmieściach, i pieczywo w ogóle okazało się dobrem. (Szczegółowy wykaz pieczywa podamy w następującym numerze).

Dodatek tygodniowy Nr. 5

przy dzisiejszej Gazecie zawiera:

1) **Budżet sumaryczny** funduszów gminy król. stołecznego miasta Lwowa za rok administracyjny 1860.

2) **Sumaryczny wykaz produkcyi soli w Galicyi i na Bukowinie** z trzech lat 1856, 1857 i 1858, w zestawieniu z produkcyą i dochodami w latach 1814, 1815 i 1816.

3) **Starostwo Sanockie.** Dokument z R. 1402 i kilku lat poźniejszych. Wypis z Metryk koronnych zawierający rewizyę Starostwa Sanockiego, uskutecznioną r. 1565 przez Krzysztofa Sokołowskiego Starostę rogozińskiego, na mocy ustawy z r. 1563.

Główny Redaktor *M. Szrzeniawa Sartyni.*

Z c. k. galic. drukarni rządowej.